

Kertas Statut 102 Tahun 2025

MALAYSIA

DIKEMUKAKAN DALAM DEWAN RAKYAT/NEGARA MENURUT STATUT

P.U. (A) 183.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK MALDIVES) 2025

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Maldives) 2025**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Maldives dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Maldives (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

[Perenggan 2]

**PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK MALDIVES
BAGI PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI MENGENAI CUKAI
ATAS PENDAPATAN DAN PENCEGAHAN PELARIAN
DAN PENGELAKAN CUKAI

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK MALDIVES**

Bertujuan untuk membuat suatu Perjanjian bagi penghapusan cukai dua kali mengenai cukai atas pendapatan tanpa mewujudkan peluang untuk tiada pencukaian atau pengurangan cukai melalui pelarian atau pengelakan cukai

(termasuk melalui perkiraan *treaty-shopping* yang bermatlamatkan kepada memperoleh pelepasan yang diberikan dalam Perjanjian ini bagi manfaat tidak langsung pemastautin negara ketiga), telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh atau melalui suatu entiti atau perkiraan yang dikira sebagai keseluruhan atau sebahagiannya telus secara fiskal di bawah undang-undang percukaian mana-mana Negara Pejanji hendaklah dianggap sebagai pendapatan pemastautin Negara Pejanji tetapi hanya setakat pendapatan itu dikira, bagi maksud pencukaian oleh Negara itu, sebagai pendapatan pemastautin Negara itu.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan.
3. Cukai yang sedia ada yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut “Cukai Malaysia”);
 - (b) di Maldives, cukai pendapatan;
(kemudian daripada ini disebut “Cukai Maldives”).
4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3**TAKRIF AM**

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, wilayah laut Malaysia dan dasar laut dan subtanah wilayah laut itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan wilayah laut Malaysia, dan dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada hidup atau tidak hidup;
 - (b) istilah “Maldives” ertinya Republik Maldives dan, digunakan dalam maksud geografi, ertinya wilayah Maldives, termasuk wilayah lautnya, pelantar benua, dasar laut, subtanah (dan sumber semulajadi mereka) dan ruang udara, dan juga mana-mana zon maritim di mana Maldives mempunyai hak kedaulatan, hak dan bidang kuasa lain, mengikut undang-undang Maldives dan mengikut undang-undang antarabangsa, termasuk Konvensyen Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Laut;
 - (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Maldives, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
 - (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
 - (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
 - (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;

- (ii) mana-mana orang, perkongsian atau persatuan yang sah di sisi undang-undang yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
 - (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Maldives, Pihak Berkuasa Hasil Dalam Negeri Maldives atau wakilnya yang diberi kuasa.
2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilinya, pemastautinannya, tempat ia diperbadankan, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun yang ditubuhkan di bawah Akta Parlimennya.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);

- (b) jika Negara yang dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia merupakan rakyat; dan
 - (d) jika dia rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat mana-mana satu darinya, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menentukan melalui persetujuan bersama Negara Pejanji yang orang itu dianggap sebagai pemastautin bagi maksud Perjanjian, dengan mengambil kira tempat pengurusan efektifnya, tempat di mana ia diperbadankan atau dibentuk dan apa-apa faktor lain yang berkaitan. Jika tiada perjanjian yang demikian, orang itu adalah tidak berhak kepada apa-apa pelepasan atau pengecualian daripada cukai yang diberikan oleh Perjanjian ini kecuali setakat dan mengikut apa-apa cara yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel; dan
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber asli yang lain.

3. Istilah “establismen tetap” juga merangkumi:
- (a) suatu tapak bangunan atau pembinaan, projek pemasangan atau pemasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu kekal lebih daripada sembilan (9) bulan; dan
 - (b) pemberian perkhidmatan, termasuk khidmat runding, oleh suatu perusahaan melalui pekerja atau kakitangan lain yang ditugaskan oleh perusahaan itu bagi maksud itu, tetapi hanya jika aktiviti seumpamanya berterusan (bagi projek yang sama atau berkaitan) dalam Negara Pejanji bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah lebih daripada 183 hari dalam tempoh dua belas (12) bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan.
4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu dalam Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran;
 - (c) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain; dan
 - (f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e),

dengan syarat bahawa aktiviti tersebut atau, dalam hal subperenggan (f), aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu, adalah bersifat persediaan atau tambahan.

5. Perenggan 4 tidak terpakai kepada tempat perniagaan yang tetap yang digunakan atau diselenggara oleh suatu perusahaan jika perusahaan yang sama atau suatu perusahaan yang berkait rapat menjalankan aktiviti perniagaan di tempat yang sama atau di tempat lain dalam Negara Pejanji yang sama dan—
- (a) tempat itu atau tempat lain yang membentuk suatu establismen tetap untuk perusahaan itu atau perusahaan yang berkait rapat di bawah peruntukan Perkara ini; atau
 - (b) aktiviti keseluruhan yang terhasil daripada gabungan aktiviti yang dijalankan oleh dua perusahaan di tempat yang sama, atau oleh perusahaan yang sama itu atau perusahaan yang berkait rapat di dua tempat, bukan bersifat persediaan atau tambahan,

dengan syarat bahawa aktiviti perniagaan yang dijalankan oleh dua perusahaan itu di tempat yang sama, atau oleh perusahaan yang sama itu atau perusahaan yang berkait rapat di kedua-dua tempat, membentuk fungsi pelengkap yang merupakan sebahagian daripada operasi bersepadu perniagaan.

6. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2 tetapi tertakluk kepada peruntukan perenggan 7, jika seseorang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan dan, dalam tindakannya, lazimnya menyempurnakan kontrak, atau lazimnya memainkan peranan utama yang membawa kepada penyempurnaan kontrak yang secara rutin disempurnakan tanpa ubah suaian yang material oleh perusahaan itu, dan kontrak ini adalah:
- (a) atas nama perusahaan itu; atau
 - (b) bagi pemindahan pemilikan, atau bagi pemberian hak untuk menggunakan, harta yang dimiliki oleh perusahaan itu atau yang perusahaan itu mempunyai hak untuk menggunakan; atau
 - (c) bagi penyediaan perkhidmatan oleh perusahaan itu,

perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhadap kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan di tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu.

7. Perenggan 6 tidak terpakai jika orang yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi menjalankan perniagaan di Negara yang mula-mula disebut itu sebagai ejen bebas dan bertindak bagi pihak perusahaan itu dalam perjalanan biasa perniagaan. Jika, sebaliknya, seseorang bertindak secara eksklusif atau hampir eksklusif bagi pihak satu atau lebih perusahaan yang kepadanya ia berkait rapat, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam erti perenggan ini.

8. Bagi maksud Perkara ini, seseorang atau suatu perusahaan adalah berkait rapat dengan suatu perusahaan jika, berdasarkan semua fakta dan hal keadaan yang berkaitan, orang itu mempunyai kawalan ke atas yang satu lagi atau kedua-duanya berada di bawah kawalan orang atau perusahaan yang sama. Dalam apa-apa jua hal, seseorang atau suatu perusahaan hendaklah dianggap sebagai berkait rapat dengan suatu perusahaan jika orang itu memiliki secara langsung atau tidak langsung lebih daripada lima puluh (50) peratus kepentingan benefisial dalam perusahaan yang satu lagi itu (atau, dalam hal suatu syarikat, lebih daripada lima puluh (50) peratus undi agregat dan nilai syer syarikat atau kepentingan ekuiti benefisial dalam syarikat itu) atau jika orang atau perusahaan lain memiliki secara langsung atau secara tidak langsung lebih daripada lima puluh (50) peratus kepentingan benefisial (atau, dalam hal suatu syarikat, lebih daripada lima puluh (50) peratus undi agregat dan nilai syer syarikat atau kepentingan ekuiti benefisial dalam syarikat itu) dalam orang itu dan perusahaan itu atau dalam kedua-dua perusahaan itu.
9. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian, perhutanan atau perikanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang harta itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian, perhutanan atau perikanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufрук harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sebanyak yang ia boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan bebas sepenuhnya dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian sama ada di Negara yang establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang dengan pembuatan suatu anggaran oleh pihak berkuasa yang berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap atas sebab semata-mata pembelian barangan atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidaklah terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8**PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA**

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh suatu perusahaan Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9**PERUSAHAAN BERSEKUTU**

1. Jika:
 - (a) suatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara itu dan mengenakan cukai dengan sewajarnya keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan ke atas keuntungan itu jika Negara yang satu lagi itu menganggap pelarasan itu wajar. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:
 - (a) lima (5) peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial itu ialah suatu syarikat yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya sepuluh (10) peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu sepanjang tempoh 365 hari termasuk hari pembayaran dividen (bagi maksud pengiraan tempoh itu, tidak diambil kira perubahan pemilikan yang akan terhasil secara langsung daripada penyusunan semula perbadanan syarikat yang memegang syer atau yang membayar dividen itu); dan
 - (b) sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, sebagai pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan pemegangan berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya

dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhan atau sebahagian daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2:
 - (a) bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan di Negara itu jika bunga itu dibayar atau dikreditkan berkenaan dengan apa-apa pinjaman atau kredit yang dibuat oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi kepada Kerajaan Negara yang mula-mula disebut itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun dalamnya;
 - (b) bunga yang terbit di Malaysia hendaklah dikecualikan daripada cukai di Malaysia jika bunga itu dibayar atau dikreditkan kepada:
 - (i) Kerajaan Republik Maldives;
 - (ii) Kerajaan Negeri;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Pihak Berkuasa Kewangan Maldives; dan
 - (vi) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari masa ke masa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji; dan

- (c) bunga yang terbit di Maldives hendaklah dikecualikan daripada cukai di Maldives jika bunga itu dibayar atau dikreditkan kepada:
- (i) Kerajaan Malaysia;
 - (ii) Kerajaan Negeri;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Bank Negara Malaysia;
 - (vi) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); dan
 - (vii) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari masa ke masa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.

4. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debenture, termasuk premium dan hadiah yang disertakan pada sekuriti, bon atau debenture dan juga semua pendapatan lain yang dianggap sebagai pendapatan dari wang yang dipinjamkan oleh undang-undang percukaian Negara Pejanji yang pendapatan itu terbit. Walau bagaimanapun, caj penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.
5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
6. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang establismen tetap itu terletak.

7. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga itu melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi atau yang diperoleh daripada—
 - (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan:
 - (i) apa-apa hak cipta, perisian, paten, reka bentuk atau model, pelan, proses atau formula rahsia, cap dagangan atau harta atau hak lain yang serupa;
 - (ii) pita bagi penyiaran radio atau televisyen, filem wayang gambar, filem, atau pita video atau lain-lain cara untuk menyalin semula;
 - (iii) kepandaian atau maklumat berkenaan dengan pengetahuan, pengalaman atau kemahiran teknikal, perindustrian, komersial atau saintifik;
 - (iv) kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik (termasuk kapal, pesawat udara dan kontena);

- (v) imej visual atau bunyi, atau kedua-duanya, yang berkaitan dengan penyiaran televisyen, dipancarkan oleh—
 - (A) satelit; atau
 - (B) kabel, gentian optik atau teknologi yang serupa; atau
 - (vi) sebahagian atau semua bahagian spektrum frekuensi radio yang dinyatakan dalam lesen yang berkaitan;
 - (b) penerimaan, atau hak untuk menerima, imej visual atau bunyi, atau kedua-duanya, dipancarkan kepada orang awam oleh—
 - (A) satelit; atau
 - (B) kabel, gentian optik atau teknologi yang serupa;
 - (c) keseluruhan atau sebahagian penahanan berkenaan dengan—
 - (i) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan apa-apa harta atau hak seperti yang disebut dalam subperenggan 3(a)(i) atau (ii) atau apa-apa pengetahuan, pengalaman atau kemahiran seperti yang disebut dalam subperenggan 3(a)(iii);
 - (ii) penerimaan, atau pemberian hak untuk menerima, apa-apa imej visual atau bunyi seperti yang disebut dalam subperenggan 3(b);
 - (iii) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan, apa-apa imej visual atau bunyi seperti yang disebut dalam subperenggan 3(a)(v); atau
 - (iv) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan, beberapa atau apa-apa bahagian spektrum yang dinyatakan dalam lesen spektrum seperti yang disebut dalam subperenggan 3(a)(vi); atau
 - (d) pemberian hak milik apa-apa harta, kepandaian atau maklumat yang disebut dalam subperenggan 3(a)(i), (ii) dan (iii).
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengan royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, sebaliknya, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang establismen tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, melebihi bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN

1. Fi bagi perkhidmatan yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji itu yang fi bagi perkhidmatan itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang fi bagi perkhidmatan itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, sebaliknya, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang establismen tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PENDAPATAN DARIPADA PEKERJAAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 15, 16, 17, 18 dan 19, gaji, upah dan saaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saaran yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan dalam Perenggan 1, saaran yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas (12) bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan;
 - (b) saaran itu dibayar oleh, atau bagi pihak, satu majikan yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saaran itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.

Perkara 15

FI PENGARAH

1. Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang pegawai dalam kedudukan peringkat tertinggi pengurusan suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 16

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 7 dan 14, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji sebagai seorang seniman seperti:
 - (a) pengacara, model, penghibur sarkas, pensyarah, penceramah, ahli sukan, ahli muzik, artis atau individu yang menjalankan apa-apa profesion, kerjaya atau pekerjaan yang serupa jenis; atau
 - (b) mana-mana individu yang menggunakan intelek, seni, muzikal, kemahiran persendirian atau fizikal atau wataknya,

dalam menjalankan apa-apa aktiviti yang berkaitan dengan apa-apa maksud melalui siaran langsung, cetak, elektronik, satelit, kabel, gentian optik atau medium lain, bagi filem atau pita, atau siaran televisyen atau radio, mengikut mana-mana yang berkenaan, daripada aktiviti persendiriannya yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang seniman atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada seniman atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7 dan 14, dikenakan cukai di Negara Pejanji yang aktiviti seniman atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu dicukai hanya di Negara Pejanji yang seniman atau ahli sukan itu adalah pemastautin.

Perkara 17

PENCEN

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 18, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau boleh dikenakan cukai di Negara itu.
2. Walau bagaimanapun, pencen dan saraan seumpamanya yang lain juga boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika pembayaran dibuat oleh seorang pemastautin Negara yang satu lagi itu atau suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, pencen yang dibayar dan bayaran lain yang dibuat di bawah suatu skim awam yang merupakan sebahagian daripada sistem keselamatan sosial suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

Perkara 18

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan individu itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
- (i) merupakan rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pencen dan saraan yang seumpamanya yang lain yang dibayar oleh, atau yang dibayar daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, pencen dan saraan yang seumpamanya itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat bagi, Negara yang satu lagi itu.
3. Peruntukan Perkara 14, 15, 16 dan 17 hendaklah terpakai bagi gaji, upah, pencen dan saraan seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PELAJAR DAN PELATIH

1. Seorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan berada sementara di Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata:
- (a) sebagai pelajar di sebuah universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan seumpamanya yang lain yang diiktiraf di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
 - (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau
 - (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama kajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada suatu organisasi saintifik, pendidikan, agama atau kebajikan atau di bawah program bantuan teknikal yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu bagi:

- (i) kesemua remitan dari luar negara bagi maksud nafkah, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi USD5,000.00 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan kajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud nafkahnya.

Perkara 20

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seorang pemastautin Negara Pejanji, dari mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 21

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Di Malaysia, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkaitan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Maldives yang dibayar

di bawah undang-undang Maldives dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Maldives hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkaitan dengan pendapatan itu. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia yang kena dibayar, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Di Maldives, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Maldives berkaitan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Maldives bagi cukai yang dibayar di mana-mana negara selain Maldives, cukai Malaysia yang dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Maldives berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Maldives yang kena dibayar berkaitan dengan pendapatan itu. Kredit itu adalah tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Maldives yang kena dibayar, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

Perkara 22

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak berkaitan yang padanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama terutamanya berkaitan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dikenakan cukai kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dikenakan terhadap perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri.

3. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak berkaitan yang padanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
4. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 23

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada mana-mana pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga (3) tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.
3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi menghapuskan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 24**PERTUKARAN MAKLUMAT**

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini, setakat yang percukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian itu. Pertukaran maklumat itu tidak disekat oleh Perkara 1.
2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman. Walau apa pun yang terdahulu, maklumat yang diterima oleh Negara Pejanji boleh digunakan bagi tujuan lain apabila maklumat tersebut boleh digunakan bagi tujuan lain di bawah undang-undang kedua-dua Negara dan pihak berkuasa berwibawa Negara pemberi maklumat itu memberi kuasa penggunaan sedemikian.
3. Peruntukan dalam perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi; dan
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud pencukaiannya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu adalah tertakluk kepada pengehadan dalam perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.
5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat semata-mata kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

Perkara 25

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 26

KELAYAKAN TERHADAP MANFAAT

Walau apa pun peruntukan lain Perjanjian ini, manfaat di bawah Perjanjian ini tidak boleh diberikan berkenaan dengan suatu butiran pendapatan jika adalah munasabah untuk membuat kesimpulan, dengan mengambil kira semua fakta dan hal keadaan yang relevan, bahawa mendapatkan manfaat itu adalah satu daripada tujuan utama apa-apa perkiraan atau urus niaga yang menghasilkan secara langsung atau tidak langsung manfaat itu, melainkan jika dibuktikan bahawa pemberian manfaat dalam hal keadaan ini adalah selaras dengan matlamat dan tujuan peruntukan yang relevan dalam Perjanjian ini.

Perkara 27**PERMULAAN KUAT KUASA**

Negara Pejanji hendaklah memaklumkan antara satu sama lain, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang atau perundangan domestiknya untuk menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan yang terkemudian dan hendaklah berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa; dan
- (b) di Maldives, bagi cukai berkenaan dengan setiap tempoh pencuciaan bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari yang mengikuti tahun kalendar yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 28**PENAMATAN**

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh yang tidak terbatas, tetapi mana-mana Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima (5) tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah berhenti berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang notis itu diberikan; dan
- (b) di Maldives, bagi cukai berkenaan dengan mana-mana tempoh pencuciaan bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari yang mengikuti tahun kalendar yang dalamnya notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Malaysia pada 24 hari bulan Mei 2023, setiap satu dalam bahasa Melayu dan Inggeris, kedua-dua (2) teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

**BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA**

**BAGI PIHAK
KERAJAAN REPUBLIK MALDIVES**

Dibuat 13 Jun 2025
[MOF.TAX(S)700-12/5/6 JLD.2; PN(PU2)80/JLD.113]

DATUK SERI AMIR HAMZAH BIN AZIZAN
Menteri Kewangan II

INCOME TAX ACT 1967

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF MALDIVES) ORDER 2025

In exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Maldives) Order 2025**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of Republic of Maldives with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Maldivian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

[Paragraph 2]

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF MALDIVES
AND
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND THE PREVENTION
OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF MALDIVES

Intending to conclude an Agreement for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Agreement for the indirect benefit of residents of third States), have agreed as follows:

Article 1**PERSONS COVERED**

1. This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Agreement, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State.

Article 2**TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia:

- (i) the income tax; and

- (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Maldives, the income tax:
(hereinafter referred to as “Maldives tax”).
- 4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes made in their taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial sea of Malaysia and the seabed and subsoil of the territorial sea, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial sea of Malaysia, and the seabed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Maldives” means the Republic of Maldives and, used in a geographical sense, means the territory of the Maldives, including its territorial sea, continental shelf, seabed, subsoil (and their natural resources) and airspace, as well as any maritime zone in which the Maldives has sovereign rights, other rights and jurisdiction, according to the law of the Maldives and in accordance with international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Maldives, as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative; and
 - (ii) in the case of Maldives, the Maldives Inland Revenue Authority or its authorized representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body established under the Act of Parliament thereof.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b)* if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c)* if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national; and
 - (d)* if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
- 3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Agreement, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Agreement except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

- 1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
- 2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a)* a place of management;
 - (b)* a branch;
 - (c)* an office;
 - (d)* a factory;
 - (e)* a workshop; and
 - (f)* a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” also encompasses:
 - (a) a building site or construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than nine (9) months; and
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purposes, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve (12) month period commencing or ending in the fiscal year concerned.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purposes of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purposes of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity; and
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e),
provided that such activity or, in the case of subparagraph (f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.
5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and—
 - (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or

- (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:

- (a) in the name of the enterprise; or
- (b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- (c) for the provisions of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. Paragraph 6 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.
8. For the purposes of this Article, a person or an enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or an enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than fifty (50) per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than fifty (50) per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than fifty (50) per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than fifty (50) per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture, forestry or fishery) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture, forestry or fishery, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but not for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
- (a) five (5) per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least ten (10) per cent of the capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from corporate reorganisation of the company that holds the shares or that pays the dividend); and
- (b) ten (10) per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:
 - (a) interest arising in a Contracting State shall be exempt in that State if such interest is paid or credited in respect of any loan or credit made by a resident of the other Contracting State to the Government of the first-mentioned State or a political subdivision or local authority or statutory body thereof;

- (b) interest arising in Malaysia shall be exempt from tax in Malaysia if it is paid or credited to:
 - (i) the Government of Republic of Maldives;
 - (ii) the Government of the States;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Maldives Monetary Authority; and
 - (vi) any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States; and
 - (c) interest arising in Maldives shall be exempt from tax in Maldives if it is paid or credited to:
 - (i) the Government of Malaysia;
 - (ii) the Governments of the States;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Bank Negara Malaysia;
 - (vi) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
 - (vii) any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as all other income treated as income from money lent by the taxation laws of the Contracting State in which the income arises. However, penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for or derived from—
 - (a) the use of, or the right to use:
 - (i) any copyrights, software, patent, designs or models, plans, secret processes or formula, trademarks or other like property or rights;
 - (ii) tapes for radio or television broadcasting, motion pictures films, films, or video tapes or other means of reproduction;
 - (iii) know-how or information concerning technical, industrial, commercial or scientific knowledge, experience or skill;
 - (iv) industrial, commercial or scientific equipment (including ships, aircraft and containers);

- (v) visual images or sounds, or both, in connection with television broadcasting, transmitted by—
 - (A) satellite; or
 - (B) cable, fibre optic or similar technology; or
 - (vi) some or all part of the radio frequency spectrum specified in a relevant licence;
- (b) the reception of, or the right to receive, visual images or sounds, or both, transmitted to the public by—
- (A) satellite; or
 - (B) cable, fibre optic or similar technology;
- (c) a total or partial forbearance in respect of—
- (i) the use of, or the granting of the right to use any such property or right as is mentioned in subparagraph 3(a)(i) or (ii) or any such knowledge, experience or skill as is mentioned in subparagraph 3(a)(iii);
 - (ii) the reception of, or the granting of the right to receive, any such visual images or sounds as mentioned in subparagraph 3(b);
 - (iii) the use of, or the granting of the right to use, any such visual images or sound as are mentioned in subparagraph 3(a)(v); or
 - (iv) the use of, or the granting of the right to use, some or such part of the spectrum specified in a spectrum licence as is mentioned in subparagraph 3(a)(vi); or
- (d) the alienation of any property, know-how or information mentioned in subparagraphs 3(a)(i), (ii) and (iii).
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, exceeds for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR SERVICES

1. Fees for services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees for services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the fees for services.
3. The term “fees for services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for services arise through a permanent establishment situated therein, and the fees for services are effectively connected with such permanent establishment. In such a case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Fees for services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the fees for services was incurred, and such fees for services are borne by such permanent establishment, then such fees for services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14**INCOME FROM EMPLOYMENT**

1. Subject to the provisions of Articles 15, 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve (12) month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 15**DIRECTORS' FEES**

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16**ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as:

- (a) a compere, model, circus performer, lecturer, speaker, sportsperson, musician, an artiste or individual exercising any profession, vocation or employment of a similar nature; or

- (b) any individual who uses his intellectual, artistic, musical, personal or physical skill or character,

in carrying out any activity in connection with any purpose through live, print, electronic, satellite, cable, fibre optic or other medium, for film or tape, or television or radio broadcast, as the case may be, from that person's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsperson is a resident.

Article 17**PENSIONS**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment may be taxed in that State.
2. However, such pensions and other similar remuneration may also be taxed in the other Contracting State if the payment is made by a resident of that other State or a permanent establishment situated therein.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

Article 18**GOVERNMENT SERVICE**

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State; or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 19**STUDENTS AND TRAINEES**

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:
 - (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
 - (b) as a business or technical apprentice; or
 - (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding USD5,000.00 per year in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 20

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 21

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Malaysia, double taxation shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax paid in any country other than Malaysia, the Maldives tax paid under the laws of Maldives and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Maldives shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax payable, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. In the Maldives, double taxation shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Maldives regarding the allowance as a credit against Maldivian tax of tax paid in any country other than Maldives, the Malaysian tax paid under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Maldives in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Maldivian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Maldives tax payable, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

Article 22

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
4. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 23**MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three (3) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 24**EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying States authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State; and
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25**MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26**ENTITLEMENT TO BENEFITS**

Notwithstanding the other provisions of this Agreement, a benefit under this Agreement shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Agreement.

Article 27**ENTRY INTO FORCE**

The Contracting States shall notify each other, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law or legislation for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of the notification and shall thereupon have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force; and
- (b) in the Maldives, for taxes with respect to every taxable period beginning on or after the first day of January next following the calendar year in which the Agreement enters into force.

Article 28**TERMINATION**

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five (5) years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given; and
- (b) in Maldives, for taxes with respect to any taxable period beginning on or after the first day of January next following the calendar year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Malaysia this 24 day May of 2023, each in the Malay and English languages, the two (2) texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
REPUBLIC OF MALDIVES**

Made 13 June 2025

[MOF.TAX(S)700-12/5/6 JLD.2; PN(PU2)80/JLD.113]

DATUK SERI AMIR HAMZAH BIN AZIZAN
Minister of Finance II